

TELEGRAFULU ROMANU.

Nru 70. ANULU XIX.

Sabiuu, in 2/14 Septemvre 1871.

Telegrafulu ese de done ori pre septemana: Duminec'a si Joi'a. — Prenumeratiunea se face in Sabiuu la espeditur'a foiei pre afara la c. r. poste cu bani gat'a prin scrisori francate, adresate catra espeditura. Pretiulu prenumeratiunei pentru Sabiuu este pre anu 7 fl. v. a. ear pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

tru celealte parti ale Transilvanie si pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl. iera pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. si tieri streine pre anu 12 1/2 anu 6 fl. Inseratele se platescu pentru int'a o ora cu 7 cr. sirulu, pentru a dou'a ore cu 5 1/2 cr. si pentru a trei'a repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Eveneminte politice.

Ochii lumei politice au fostu indreptati in di-
lele din urma asupr'a intalnirilor la Salzburgr.
Imperatii cari se intalniseru mai inainte la Gastein
repetira intalnirile si cu densii le repetira si diplo-
matii si putem dnce si unii din beluducii loro.
Lumea se intraba ce s'au facutu cu ocaziunea ace-
storu intalniri? Alacerea lui Strussberg a incetatu
demultu de a fi considerata de opiniunea publica de
materiu a convenirei; curtenirea a disparutu cu to-
tulu la spatele afaceriloru ce li se atribue capete-
loru incoronate si diplomatiloru loro la Gastein si la
Salzburg. Aceste se gacescu acum de unii altii
astfelu: regularea „internatiunalei“ in Germani'a si
Austri'a, si punerea basei la o pace indelunga a
Europei.

Fatia cu basea acesta noua sa se fia dechia-
ratu Hohenwart ca legile Cislaitaniei corespundu in-
tru tote; Andrasy, despre carele dncu multi
ca nu e locm'a ziditu de convenirele amintite, sa se
fia dechiaratu ca legile Ungariei nu corespundu inca
intru tote.

In Cislaitan'i'a se tanguie dnuarele „credincio-
siloru constitutiunali“ ca au invinsu federalisti;
dnuarele opusetiunei triumfeza si dncu, ca politic'a
conciliatiunei a reportatu victoria. Cari voru avé
dreptu ne va areta venitoriulu.

Dela serbarea Iubileului.

Et horum meminisse juvabit.

Intre momentele cele mai insemnate, cari au
contribuitu la glorificarea dilei maretie, a dilei epo-
cali, care e unic'a in analele bisericiei nostre orien-
tali, credu ca merita fara nici o indoiele a se nu-
mer'a si convenirea, care alumnii seminariali au a-
rangiat'o in onorea acestei festivitati, si in care
densii au pasitu intai'a ora in fati'a unui publicu
atatu de numerosu si atatu de alesu.

Bravii nostri tineri s'au aretatu si cu acesta
ocaziune la inaltimea misiunei loro.

Deca junimea este spectrul
in care se oglindeza venitoriulu
unei natiuni, atunci natiunea
romana, cutediamu a crede, ca este
un'a dintre cele mai fericite!

Caci, candu tinerimea cunoaste si adoreza vir-
tatile maretie ale strabuniloru, candu se entusias-
meza pronuncandu sacrele loro nome, si candu
sciu imita marile loro esemple, atunci natiunei acei'a
i suride o stea blanda, unu venitoriu ferice, „ve-
nitoriu de auru“ dupa cum canta lir'a
bardului nationalu.

Deci, cu permissiunea on. Red. vom descrie
onoratul publicu cetitoriu cursulu acestei conve-
niri ca o suveniru placutu pentru cei ce au fostu
de fatia, si ca unu ce de interesu si pentru cei
ce nu au luat parte la dens'a.

Convenirea avu locu in sal'a cea mare a se-
minariulu archidiecesanu, care inse a fostu cu multu
mai mica de catu sa pota cuprinde pre toti cati aru
fi doritu sa ia parte. Prin urmare sal'a a fostu
indesuita de unu publicu forte alesu, aci vedeamu
dignitari bisericesci incaruntiti in carier'a pastorale,
notabilitati mirene; dara mai multu matrone si fiice
romane, cari alerge si ele din tote partile, ca sa
aplaude si sa incurageze incercarile si aventulu li-
terarin si gustulu esteticu.

Decoratiunea salei a fostu corespunditoare, in
fruntea st'a portretulu Inaltulu Jubilaru, incinsu cu o
cununa verde, deasupr'a cu inscriptiunea: „Vivat“;
portretulu patronulu seminariulu „Nicht'a Roma-
nulu“ si altele.

Ac'i intre aplausele cele mai sgomotoase se
esecutu urmatoarea programa:

1. „Respira Romanime“, esec. de corulu voc.
2. „Meditatiuni asupr'a referintiei intre omu
si natura“, tractatu orig. cetitu de cler. abs. Dem.
Coms'i'a.
3. „Sill'a“, poesia de C. Bolliacu, declamata
de cler. abs. Comanesou.
4. „Pe camp'i'a Turdei“ esec. de cor. voc.
5. „Romanulu fatia cu religiunea si poesia“
elaboratu propriu de cl. an. II Moise Tom'a.
6. „Mam'a si fet'a“ poes. de I. Ratiu, decl.
de cler. abs. Ioane Danu.
7. „Referinti'a intre statu si bisericu“ elab-
oratu propriu cetitu de cl. a. III Arone Hamsea.
8. „Auditi acolo“ esec. de corulu voc.
9. „Sentinel'a romana“ poes. de Vasiliu Ales-
sandri, decl. de cler. Petresou.
10. „Sante Parinte“ esecutata de cor. voc.

Manifestarile si erumperile cele dese in aplause
a publiculu presentu au fostu unu documentu viu,
ca junii diletanti si-au sciutu pre deplinu castigá
simpati'a acelu'a.

Merita a se ament'i si esecutarea pieselor co-
rali, cari sub conducerea profes. si dirigiante Dem.
Cuntianu asemenea au fostu forte bine ese-
cutate.

Dupa finirea programei, conducatoriulu socie-
tatiei, parintele ases' cons. Z. Boiu, care prin
conducerea-i sapienta a ajutatu multu progresarea
acestei societati jene, multiamescu in cuvinte cal-
durose si bine simtite, in numele societatiei pentru
participarea vigi si atatu de numeroasa din partea
publiculu si incheia cu urari de felicitare pentru
prea demnulu inaltulu Jubilaru, in onorea carui'a
s'a arangiatu acesta festivitare, si care este totu
odata si patronulu societatiei. Adunarea a respunsu
cu „sa traiasca“ insuflite.

Dupa acesta Prea S. Sea par. episcopu alu
Caransebesiulu Ioane Popasu da espressionu
de multiamita si bucuria pentru zelulu celu lauda-
bilu ulu junimei, indemnandu-o totu-odata, sa pa-
siasca mai departe pre calea suscepta, caci numai
asiá voru poté deveni odata ceea ce trebuie sa fin
pentru natiune. Si Prea S. Sea incheia cu urari
pentru sanatatea marelui Jubilaru.

Cu acestea se fini convenirea dupa 10 ore, du-
candu fie-care cu sine cate unu suveniru placutu.

Noi inca ne felicitamu de succesulu ce l'a ara-
tatu junimea nostra, si i dorimu perseverantia si
zelu, numai astu-feliu vomu poté nainta ca natiune,
ca poporu. . .

Unus multorum.

Ca unu tributulu adevierulu mai adaugemu
urmatoriulu toastu alu doi Bekessi:

Acestu domnu toastu (in limb'a magiara) cam
urmatorele: Meri ele nalte ale barbatulu, in a ca-
rui onore se facu acesta adunare festiva, se amin-
tira pana aci in done limbi; densulu va cerca a face
acesta si in a trei'a limba a patriei. — Arare ori
a avutu o activitate archipastoresca a se lupta in
nascerea sea cu mai multe impedecaminte, in des-
voltarea sea cu mai mari inderetnicie, si in fine a
dovedi o mesura proportiunale mai copiosa de
resultate simtibile, priinciose binelui comunu, de-
catu aceea de 25 ani, a carei incheiare serbamu
astadi in modu solenelu.

Deca candu-va la astfelu de ocaziuni, apoi de
securu de asta data se pote dice ca de pre bu-
diele a sute de mii se tramitu la tronulu Atotopo-
tintelui dorintie sincere, ca barbatulu, — a carui
simtiri in nesuflite, fapte, cugete si scopuri suntu
impletite asiá de intimu cu infflorirea credintiei sele,

natiunei si patriei sele, care a vietinitu cu inim'a,
cu tota caldur'a sufletulu seu, cu totu cugetulu seu
pentru acesta trinitate, care i este lumea, bucuri'a,
salutea si totulu, care si-a impletitu asiá de sinceru
tota fiinti'a sea cu acesta credintia, poporu si pa-
tria, incatu activitatea sea pote da cea mai intere-
santa ilustratiune la propositiunea scripturei in care
se pronuntia iubirea sacrificatore: „Unde mergi
tu acolo mergu si eu, Ddienu teu va fi Ddieulu
meu, poporul tu va fi poporul meu!“ — d'a,
ca barbatulu acest'a sa ajunga cele mai adunci be-
trantetie omenesci cu energia necontentita si sufleru
tare, pentru de a potea gusta fructele recoritore
de inima ale acelor pomu pre cari i-a saditu cu
atata ostenea, i-a grigitu cu atata luare aminte si
i-a protegiatu cu asiá victoriosu rabadare contr'a
elementelor furtunose si derimatore. (Sa traiasca,
Eljenuri).

De-si capulu acestui barbatu ne ofere spec-
trulu iernei, totusi din fati'a sea ne suride prima-
ver'a iubirei: unu monte giganticu a carui versu e
acoperitu cu nea, a carui internu insa arde cu
flacari, nu cu flacari pustitore, ci datatore de vie-
tia curatitore; o umbrela alba preste o lampa res-
panditore de lumina.

Candu apostolulu Ioanu in betrantetie inaintate,
nu mai potea merge in adunare, se ducea pre unu
scaunu siediendu pentru de a potea dice adunarei:
„Iubiti-ve unulu pre altulu.“

Barbatulu a carui Iubileu de 25 ani serbamu
astadi, a trebuitu sa abdica aducerei sele aicea
pre unu scaunu siediendu inse spiritulu seu petrece
intre noi si ne striga: „Iubiti-ve unulu
pre altulu!“ (Sa traiasca, Eljenuri)

Caci candu ne iubimu unulu pre altulu, atunci
drumul intielegerei reciproce este planatu; si candu
ne amu intielesu, atunci amu castigatu celu mai
frumosu avantajulu, amu castigatu concordia. Prin
concordia se da patriei cea mai segura si ferma basa
spre fericirea si binele tuturor'a si radiele maretie
ale sorelui concordiei nu aurescu numai verfurile
palatelor ci patrundu pana in cele mai mici colibe si
respandesce si acolo fericire si binecuventare. Vor-
bitoriulu golesce poezulu pentru intarirea si res-
pandirea iubirei, intielegerei si concordiei intre tote
nationalitatile patriei, prin o egale si drepta repar-
tire a drepturilor si sarcinelor, ceea ce crede ca
jace in intentionile Preasantulu si de comanu ono-
ratulu Jubilaru. (Sa traiasca, Eljenuri entusiastice).

Conferintie invetiatoresci.

(Continuare si capetu.)

Dupa o mica pauza membrii conferintiei se in-
trunescu — invitati de domnulu conducatoriulu — in
siediuti'a a trei'a extraordinaria. Ac'i, conformu
conclusulu din siediuti'a prima, se da cetirea sta-
tuteloru infiintandei reuniuni a invetiatoriloru din
giurul Sabiulu, §-fu de §-fu, care primindu-se cu
placere din partea invetiatoriloru presentu, se ota-
resce totu-deodata, ca spre a se potea sobsterne
acelea autoritatiloru competente spre aprobare si
spre indeplinirea si a altoru afaceri ulterioare tiene-
tore de acesta intreprindere, sa se alaga o comis-
siune permanenta de siete membrii, carei'a sa se
concreda aceste afaceri pana la prim'a adunare ge-
nerala convocanda prin presiedintele comisiunei
indata dupa urmat'a aprobare a statuteloru.

Siediuti'a a 4-a ordinaru se incepe Marti la
8 ore dimineti'a cu cetirea protocolulu celor doue
siediutie ordinare de Luni. Urmédia discussiunea
asupr'a temei a trei'a, despre modulu de procedere
la propunerea gramaticoi limbei materne pre has'a
cartiei de cetire. D. conducatoriulu provoca pre in-
vetiatorii scolei populare inferioare, a areta acelu
modu de procedere, ceea ce si urmédia, aretandu
succesive mai multi invetiatori cam urmatorele:

Dupa ce tinerimea pre bas'a deprinderilor intuitive incepute in despartimentulu I-ii s'au deprinsu in desmembrarea propusetiunilor in cuvinte, a cuvintelor in silabe si a silabelor in litere si dupa ce totu pre bas'a acelor deprinderi au invetiata a deosebi obiectele unele de altele atatu dupa nume catu si dupa insusirile lor, intentionendu invetiatorulu a-i invetiati, ce este unu substantivu? va procede in modulu urmatoriu: N! ai tu nume? cum tie numele? dara acestu lucru, ce-ti aretu, are nume? Cum se numesce dara lucrulu acest'a? dara ce cugeti, avévoru tote lucrurile nume? — pentru ce? Insemnati-ve dara! Tote lucrurile au nume, iera numele lucrurilor le numimu substantive. P! Spune si tu numele vre-unui lucru seu unui substantivu! . .

Totu in modulu acest'a s'au aretatu procederea la invetiarea adjectivului, verbului si a altoru plase de cuvinte. In urm'a acestor dlu conducatori pune intrebarea: ca pote-se propune cu succesu gramatic'a limbii mat. fara folosirea manualului de gramatica? la care invetiatorii scolei populare inferioare se intrunescu in acela respunsu: ca acest'a nu numai ca se pote, ci ca propunerea gramaticei pre bas'a cartiei de cetire in scola populara inferioara este uniculu modu practic si promitatoriu de succesu. Asemenea se recunosce de cea mai buna acesta metoda si din partea invetiatorilor dela scolele capitale, constatandu-se totu-deodata, ca in scolele capitale, in care si studiulu limbii materne ia o estensiune mai mare, cu folosu se pote — ba trebuie — sa se intrebuintiede si manualu de gramatica. Cu aceste treccendu conferinti'a la pertractarea temeii a 4-a, si anume: Modulu propunerei formelor stilistice in scola poporala, d. directoru Mihailu Stoic'a propune acelu modu cam in urmatoriu chipu: Invetiatorulu conduce pre elevi dela formarea propusetiunilor simple la a celor compuse si amplificate, dela acestea la descrierea obiectelor celor mai cunoscuta la inceputu mai pre scurtu apoi si pre largu atat a cu graiulu, catu si in scrisu, apoi facendu-i cunoscuti cu referintiele deosebite ale omenilor in vietia practica i introduce succesive in cunoscerea celor mai simple si mai obicinuite forme stilistice, precum: a contului, cuitantiei, obligatiunei, epistolei s. a., care modu de procedere se si primesce de bunu din partea conferintiei. Avendu conferinti'a bucuri'a de a potea saluta in mijloculu seu in acesta siedintia pre d. consiliariu gov. in pens. si referinte in senatulu scol. Elia Macelariu,

FOISIORA.

Cuventare festiva

rostita la serbarea nationale pre momentulu lui Stefanu Celu Mare.

in 15/27 Augustu, 1871.

De A. D. Xenopolu.

Onorata adunare!

Scopulu, pentru care ne-amu adunatu aici, nu este d'a face istoriculu faptelor seu zugravirea caracterului marétiului barbatu, care dupa patru sute de ani este inca destulu de puternicu, ca sa adune pre momentulu seu reprezentanti din tote tierile unde traiescu romani. Faptele lui sunt passtrate, mai bine de catu in cartile ce pomenesca de ele, in celu mai mandru din isvoarele amintirei, in sufletulu poporului insu-si, invelite in comora de nesfersita poezia. Totu astu-feliu se inaltia in amintirea nostra si inim'a lui curatita de gresielile intemplatore ale vietiei omenesce, si intielésa de pornirea sufletésca a poporului intregu in ceea ce era ea intr'adeveru. Nici pentru faptele, nici pentru caracterulu lui nu amu avea deci la urm'a urmelor, decatu a redice ceea ce scie ori-ce romanu, ca acestu sufletu nésu cu dreptulu au dobenditu dela poporulu seu mandr'a denumire de „Mare si Bunu.“ — In asta judecata, rostita de unu nému intregu in decursu de secolu, sta drept'a mesura a maréii lui Stefanu; si chiaru cercetarea cea mai lamurita a istoriei nu va pote de catu sa intarésca ceea ce poporulu au evventatu.

Dara sa nu credemu, onorata adunare, ca nu-mai trecutul ne atrage aici, ca numai atat'a voimu noi, a ne improspeta amintirea, apropiindu-ne de locasiurile unde petra, ce acopere mostele lui, lovesce inca privirile nostre. Nu! venimu aici si

ilustritatea Sea avu bunavointia a observa; ca i se pare, ca dlu Stoic'a in propunerea sea, lucrulu principalu l'aru fi trecutu cu vederea, acel'a adeva: de a chiarifica eleviloru catu se pote mai bine ideea despre aceea, ce va sa dica o scrisore si spre ce scopu se folosescu omenii de scrisori (documente) in vietia practica?

Dupa incheirea desbaterei asupra acestei teme, comisiunea insarcinata cu darea parerei in privintia celor ce aru fi de facutu cu obiectele indreptate conferintiei spre pertractare din partea prea veneratului consist. scol. prin referintele seu dlu invetiatoriu P. B a n c i l a din Resinari propune, ca acele obiecte sa se primesca ca teme pentru anulu viitoriu, ceea ce se si primesce din partea conferintiei, dupa care alegandu-se comisiunea de siepte membrii pentru afacerile infintiandei reuniuni invetiatoresce, carei'a se concrede si verificarea protocolulu conferentialu, dlu conducatori prin cate-va cuvinte cordiale de despartire dechiara conferinti'a din acestu anu de incheiata.

Unu invetiatoriu.

Revista diuvaristica.

Ide'a unei intruniri a unui congresu alu presei romane castiga terenu pre fie-care di, si credemu ca curendu se va realisa pentru marele bine alu tierii. Suntemu convinsi ca tote organele de publicitate din Romania care sunt intr'adeveru inspirate de adeveratele nostre interese, care vedu pericolulu desbinariloru si-a luptelor intestine dintre noi, nu voru lipsi a se asociati la acesta sanetosa idea.

Dejá din Bucuresti „Románulu“ si „Telegrafulu“ insista pentru grabnic'a intruniri a congresului. Ieta ce dice „Telegrafulu“:

Ne declaramu inca odata din tota inim'a pentru congresulu propusu de confratii nostri dela „Uniunea Liberale“

Facemu dara apelu la confratii nostri dela „Románulu“, dela „Informatiunile“, „Column'a lui Traianu“ si dela cele-lalte diuvarie din capitala, cari se voru declarati categoricu pentru nationalismu si cari voru adera la o atare intrunire, a emite si opiniunea lor in acesta chestiune, carei'a speramu i se va atribui cea mai mare insemnatate.

„Románulu“ nu se pronuncia cu mai putiena caldura:

Amu vedint'o, o vedemu, lumin'a se radica, si

pentru viitorulu dupa care nazuesce ori-ce sufletu mai nobilu alu poporului nostru; venimu aici pentru a suga poterea, ce sustiene in lupta pentru bine si adeveru, potere ce isvoresce pre la mormintele omeniloru mari... Cu patru sute de ani aruncamu noi gandirile si simtirile nostre inapoi, si totu-si, de vomu privi bine in sufletulu nostru, vomu vedea cum se amesteca in acelu indepartatu trecutu, farmeculu viitorului; cum fie-care facta a lui Stefanu celu Mare e cu atat'a mai maréti'a, cu catu noi astadi potemu sa ne-o amintimu impreuna pre momentulu lui, cu catu simtimu, ca in acesta impreuna amintire sta simborele unoru poteri de vietia, ce potu sa ne intarésca in propasirea pre calea dreptului si adeverului, cari sustienu si naltia pre potere.

In asta impreunare a amintirei trecutulu cu nispiintiele si sperantiele in viitoriu, figur'a lui Stefanu celu Mare incetéza de a fi eroulu unei parti a tieriloru locuite de romani, si devine unu centru pentru toti de acel'a-si nému. Aperandu Moldov'a de asupririle germaniloru, elu apera o parte din poporulu nostru; elu implini aici, aceea ce alti barbati mari implinira aiurea. Marginile politice i oprira d'a iniuri d'a dreptulu asupra intregulu poporu; déra fie-care din ei, lucrandu pentru o parte din scel'a-si intregu, lucrá pentru intregulu insu-si. Sa ne oprimu deci, candu cautamu la barbati cei insemnati ai trecutulu nostru, privirile nostre pre sfera in care ei au trebuit sa-si marginésca lucrarea lor; sa nu vedemu in ei cause de mandria seu de gelosie pentru o parte seu alt'a din poporulu nostru; ei sa-i privimu pre toti ca p'unu bine obscescu alu némulu intregu, cáci si ei cu totii totu-d'un'a candu au fostu petrunsi: aperarea si naltierea poporului romanu in sfera in care ei traiau. Astadi marginile despartitore au inceputu a cadea, si astadi in speranti'a viitorulu, toti romani suntu detori sa depuna semnu de amintire si de recunoscintia pre momentulu fia-cariu a din eroii lor.

n'avemu de catu a o urmá, cornulu inviuerei suna si n'avemu decatu sa-lu audimu, „Uniunea liberale“ din Iassi ne chiama si n'avemu de catu sa mergemu.

Publicamu mai la vale, in mare parte, apelulu ce face diuvarulu din Iassi „Uniunea liberale“. Acestu organu alu opiniunei publice, ca unulu ce este mai nou in publicitate, a potutu lua initiativ'a, fara a se teme ca va atinge catu-si de putienu ore-care susceptibilitati. Propunerea ce face este din cele mai bine facatore, apelulu ce face este in adeveru bine facatoriu, salvatoriu.

„Uniunea liberale“ din Iassi a luat initiativ'a; acum nu mai remane decatu ca diuvariele adeverulu sa-lu respunda, si apoi sa se otarésca loculu si diu'a intrunirei. In aceea ce ne privesce pre noi, salutandu cu fericire initiativ'a luata de diuvarulu din Iassi, dechiaramu ca aderamu cu mintea si cu inim'a, si suntemu gat'a a ne supune programei ce se va adopta de catre uniunea pressei liberale si nationale, confirmata de marea majoritate a natiunei, in intruniri publice.“

Noi conjuramu pre confratii de publicitate din Bucuresti sa ia initiativ'a catu mai curendu, sa se intrunésca si sa ne convóce sa venimu cu totii cáti tienemu in mana pena de publicistu la Congresulu pressei.

Dorimu din sufletu ca inainte de convocarea camereloru unirea nostra sa fia unu factu implinitu.

Catu privesce despre punctulu de intrunire, suntemu de opiniune, ca in interesulu causei comune, este bine sa fia Bucurestii; pentru ca acolo suntu cele mai multe diuvarie si acolo suntu multe midilóce si multe resurse. Politic'a Romaniei acolo si are centrulu seu, si adunarea nostra nu trebuie sa fia intr'unu punctu isolatu.

Adastamu cu nerabdare convocarea!

„Uniunea liberale.“

Garibaldi despre Franci'a.

In Franci'a si Itali'a a produsu mare sensatione o scrisore a lui Garibaldi, adresata domnei Pieromaldi in Raven'a, in care espune ex-comandantele armatei Vogesiloru Itali'a ca prea amenintata din partea Franciei si in care se pronuntia forte aspru asupra natiunei, in a carei siruri elu nu de multu tempu se luptase. Ce efectu a trebuit sa aiba epistol'a acest'a se pote vedea de acolo, ca in Parisu s'a tenuu de necesariu a se tramite tu-

Invingetori seu martiri in luptele ce au luptatu ei au cu totii dreptulu la recunoscintia némulu intregu, pentru ca prin braciulu lor si mai multu inca prin puteric'a amintire implentata in sufletulu poporului, ei au lasatu unu isvoru de virtute, din care cu totii au dreptulu sa se intarésca pentru viitoriu. Omenii cei mari ai unui poporu nu suntu ai cercului in care ei furu siliti sa-si marginésca lucrarea; ei suntu ai némulu intregu, pre catu resuna aceea-si limba, pre catu se intálnescu aceleasi obiceiuri, pre catu se intinde legatur'a mai strinsa pusa de fire intre sufletele omenesce. Bá ei trecu chiaru preste cerculu poporului lor si devinu binele intregu omeniri.

Pre momentulu lui Stefanu celu Mare, pre asta amintire continua tuturor, venimu noi deci astadi cu credinti'a intr'unu viitoriu comun. Acestu zelu de care atarna totu lantulu sperantielor nostre, trebuie sa avemu si inima d'a-lu spune in faci'a lumii, fara sfiata, fara incalcire, cu deplina incredere si dreptate si adeveru — in mersulu lucruriloru lomesce. Cáci fire-aru ore cu potintia, c'acestu poporu ce atat'a a luptatu, apoi atat'a a suferitu, astadi candu si ia aventulu pre calea propasirei, sa fia strivitu la pasulu celu dintai? De amu fi fostu noi meniti numai a opri cu pepturile nostre navalirile barbariloru si ale mahomedaniloru, ne-amu fi stersu de pre faci'a pamentulu odata cu incetarea acelor navaliri, ca fiintie ce ne-amu fi fostu implinitu menirea. Déra n'a fostu astu-feliu ci dup'o lunga nópte si grele sehingiri, perit'au si intunereculu si stafiile lui, si noi iera-si amu revenitu la vietia cu o potere noua si plina de incredere in lungulu viitoriu. Avemu acea potere, avemu acea incredere, pentru ca sufletulu acestei parti a omenirei, ce se numesce poporulu romanu, inca nu si-a reversatu in lume comora copriusului seu sufletésca. In adanculu lui se misca noue armonie in sfera frumosu, noue descoperiri in aceea a adeverului, noue tipuri de caractere, ce trebuie sa

turoru foiloru italiene o depesia oficiosa a lui „A-
gence Havas“ in care se combate ori-care cugetu
de dusimantia contra Italiei si se asigura ca Fran-
ciei nu-i vine in gandu a ataca ore-candu Italia.
Scrisoarea lui Garibaldi suna:

C a p r e r ' a, 12 Augustu 1871.

Cătra dōmn'a Atenaid'a Zair'a Pieromaldi in
Raven'a.

Dta, scumpa si afabila amica, m'ai onoratu cu
diplom'a de membru alu reuniunei C o s m i c o
U n i t a r i a, care are de principiu „Resbelu contra
resbelului, contra militarismului, contra condamna-
tionei la morte si duelului!“ Aceste principie
onorēza in gradu 'naltu acea parte frumōsa a fa-
miliei omenezi, cārei'a apartieni si ele voru trebui
sa se accepte definitivu din partea tuturor ōme-
niloru onesti de pre pamentu. Multiamindu-ve pen-
tru titlulu onorificu, ce mi l'ati oferitu, trebuie sa
faca urmatōrele observatiuni:

Din cele mai crude tineretie ale mele amu fostu
totu-de-un'a unu inamicu alu resbelului. Pre cāmp-
piile batalieloru m'au trasu, contra celoru mai in-
time convingeri, numai o adeverata fatalitate. Spu-
neti-mi inse sinceru, onorata dama, credeti dvōstre,
ca Itali'a aru fi potutu ajunge fāra resbelu, gra-
dulu de unitate, care lu posede acum? Contri-
but'aru fi principii si ducii mici si regele Neapo-
lei fāra resbelu la unitatea italiana? Si acēst'a
secta a vivi d'inferno lui Petrar'ca cari impetileza
inca si astadi capital'a eterna a lumii, capital'a ne-
cesaria a Italiei, desinfiltrat'aru fi ea spontanēu
biat'a nōstra Italia de acelu efectu pestilentialiu.

Nu suntu inca si in dta'a de astadi cheile Al-
piloru in mandle inamiciloru nostri eterni? . . Nu
ne spune, madama, chauvinismulu francesu cu in-
gānsatur'a sea obicinuita, cu ochiulu seu continuu
amenintiatoriu, ca se pregatesce pentru de a ne
atacā? Elu se indestulesce acum a dice ca are
de cugeto a intruni 400,000 soldati si a-si potea
aduce iera-si in ordine financiale pentru de a luā
iera-si villegiatu'r'a sea obicinuita si, biciulu in mēna,
pentru de a ne „dā minte.“ (Asia se exprima diu-
nalele din Lyonu.) Francia va potea numerā acusi unu
milionu de soldati, dupa nōu'a organizatiune a armatei
sele. Ce ce tiene de bani, scimu cu totii, ca Francia e
o tiēra fōrte bogata si prevēdinta cu unu inensu
materialu de resbelu. Trebuie asiā dara sa ne in-
grigimo, cāci invingetorii dela Mentana voru sosi
la noi intr'unu tempu neotaritu inse scortu; si spu-
neti-mi, iubita madama, tienti-me de capace a dā
biete nōstre patrie sfatu spre daun'a nōstra cāndu
orcanulu resbelului se radica in Vestu si Nordu.

ēsa la lumina, sa remāna in amintirea omenei.
In acea ferbere interiōra ale cārei'a urmāri stau
inca ascunse in sinulu viitorului, sta dreptulu no-
stru la trairu, indreptatirea sperantiiloru ce ne in-
cānta. Cāci ast'a e legea cea mare a naturei, care
domnesce atātu nēmurile de plante si vietōre, cātu
si in nēmurile omenezi: ca, fie-care are dreptu
la trairu si desvalire, cātu tempu n'a desfasuratu
tōta puterea de intindere cu care e indiestratu de
veciniculu isvoru alu naturei. Odata inse ce acēst'a
s'a implinitu atunci trebuie sa se stinga pentru totu-
d'a-un'a, lasāndu locul liberu pentru alte fiintie.
— Fiindu ca noi romāni inca n'amu desfasuratu
totu cuprinsulu nostru sufletesc, avemu dreptulu
de a trairi si putemu sperā in viitoru.

Dara sa nu credemu ca acēsta lege ne asi-
gura atātu de puternicu unu viitoru de propastre,
incātu fāra de nici o munca, fāra de nici o silin-
tia, amu putea ajunge la elu. Nu dōra ca impli-
nirea insusi a legiloru mersulu omenei aru atār-
nā dela vointi'a ōmeniloru; cāci precum e cu ne-
putintia cā sa se struncine mersulu corporiloru ce-
resci, totu asiā este de cu neputintia a se clatinā
macaru cātu de putienu acelu alu lucruriloru ōme-
nesci. Dara intre desvalirea naturei si acea a ōme-
nerei este nrmōtoarea mare deosebire ca, pre cāndu
legile naturei se implinescu orbisiu si fāra de ale-
gere, deci totu dēun'a cu acēl'a-si efectu si in ac-
cel'a-si feliu, acele ale omenei se implinescu prin
midilocierea omului insusi, care are puterea de a
lucrā dupa ele seu in contra loru. Cāndu elu lu-
creza dupa cerintiele legiloru omenei atunci im-
plinirea loru se face sub form'a binelui, a fericirei,
a propasirei; cāndu elu lucrēza in contra loru
atunci implinirea acēl'a-si lege se face sub for-
m'a reului, a nenorocirei, a decaderei. Libertatea
omeneasca, nu otarēsece nimic'a asup'r'a implinirei
insasi a legiloru; acēst'a merge de sine inainte si
nestramutatu; libertatea omului este insa marea

Eu amu dis'o si o repetiescu ca nu. Cāndu
Traineurs des sabres si mancorii de copii, dupa
cum i numesce bravulu poporu alu Parisului, se voru
reintōrce pentru de a calcā pamentulu nōstru cu
piciorēle, si nu se voru inarmā copii si femei pen-
tru de a-i prapadi, atunci Itali'a merita a fi stērsa
din numerulu natiuniloru.

O alta consideratiune, madama. Amu disu ca
a fostu o anomalie din partea mea, a fi fostu sold-
datu. Eu trebuie inse sa me ocupu cu resbelulu
si imbatrenitu in resbelu sum pre deplinu convinsu
ca Itali'a nu este in stare a portā unu resbelu.
Eu sum de acēsta convingere, nu numai cāci ca or-
ganizatiunea ei este defectoasa ci mai multu in urm'a
poterei, ce cede popismului, acēstui inamicu natu-
rale si teribile alu nōstru, care aru fi unu diavolu
sperantiei fia-cāru veneticu.

Tōta lumea scie ca preotii suntu acei'a cari
au atitiatu chauvinii francesi la resbelu si chauvinii
si preotii se voru pricepe a astā agenti si spioni
de totu feliu pentru interesele loru. Neintielegere
sāngerōsa intre clasele inteligente (de acēst'a suntu
cei mai multi) cari formēza ciurda preotiloru, bri-
gantagu inradacinatu in tōte pārtile Italiei, acēste
suntu midilōcele immense cari facu 'naltulu cleru
bogatu si domnu alu tuturoru reactioniloru din
lume. In fine ceea ce este mai reu e parasirea
massei tiereniloru, cari formēza nervulu principale alu
armatei nōstre, la cea mai dintāiu perdere.

Perdereā nōstra dela Custozza 'si are caus'a,
credeti-mi, in cea mai mare parte in acēste.

Preotulu, care respinge unitatea patriei cā o
nefericire, din cauza ca e contraria papismului si
care dechiara de eretici pre toti acei'a cari au con-
tribuitu la unitate, preotulu acēl'a 'naltia pre in-
amiculu de domnu alu campaniei. In locu de a vorbi
vis-a-vis de acēst'a despre patri'a italiana, i da mi-
dilōcele in mēna de a o tradā.

Nu voiu a enumerā tōte crimele acēstei
secte negre, nu voiu a vorbi despre inquisitiune,
nici despre torture si ruģe, care le-au radica-
tu pentru de a arde fiintie nevinovate seu a sacrificā ge-
niulu, a cāru intrunire ei suntu. Tempurile vechi
suntu pline de crudalitātile loru.

Si cele dōue resbele mai din urma si mai sān-
gerōsa in Europ'a, resbelulu din Crimea si franceso-
tontonicu, nu s'au causatu prin preoti? Celu din-
tāiu s'au susceptu pentru egemoni'a papei preste
preotii greci si catolici, si alu doilea, n'au fostu
cele 7 miliōne voturi, cari au capetatu Napoleonu
(pentru care resbelulu erā o necesitate) care l'au
causatu. Si nu s'au tramisu si astadi ruralii si mi-

putere, care otarēsece asup'r'a modului implinirei ac-
celoru legi neclintite cā isvoru de vietia mandra
seu de mōrte schinguitōre.

„Ca toti romāni cari simtu in sine unu sufletu
mai osebitu, o inima mai nobila, fia ei din ori-ce
sfera, fia ei din ori-ce tiēra, sa lucreze neobositu,
fia care in parte si cu toti impreuna, spre aflarea
si respāndirea midilōceloru cari voru potea sa in-
lesnēca inradacinarea credintieloru, nezuintieloru
si sperantiiloru nōstre comune in unulu si acēl'a-
si viitoru, si se asigure implinirea acēlui viitoru
insu-si.“

Acēst'a sa fia ide'a cea mai presusu de ori-
ce interese, de ori-ce deosebire in gāndire si sim-
tire. Cāscigāndu astu-feliu unu medilocu puternicu
de intielegere, sa cautāmu a intinde acēsta intie-
legere din ce in ce mai multu intre sufletele nō-
stre dela principiulu acelu mare, radacin'a vietiei
inse-si, pāna la ramurile, frunzele si florile ei, re-
stringāndu deosebirile intre gāndiri, simtiri si na-
zuintie numai la atāt'a, pre cātu e de nevoie pen-
tru inse-si propasirea unui poporu. Acēsta idea
deci sa nu remāna numai cā o amintire in sufletele
nōstre — ci despartiti de aici sa remāna cā o le-
gatura adenca ce indata sa ne impinga spre o lu-
crare comuna. Sa cercetāmu midilōcele prin cari
s'aru potea aduce la implinire intruniri periodice
ale romāniloru de pretutindeni, dēca nu din tōte
clasele societātiei, celu pecinu ale tinerimeii studiōse.
Sa nu incetāmu de a desbate prin graiu si scrisōre,
fāra patima personale, ci numai cu tint'a spre ade-
veru, tōte intrebāriile cele mai insemnate ale vietiei
nōstre sociale, politice, economice, pentru a se
potea ajunge cu tempulu la unu adeveru asup'r'a
loru. Sa ne silimu cu totii i ntru cātu e cu po-
tintia si sa ne intielegemu asup'r'a midilōceloru,
pentru cultivarea tieranului — temeliei natiunei —
pentru cā elementulu bunu stātu de manosu res-
pānditu in elu sa pōta esi la lumina, si intrebūntā

culu loru siefu, cari se pregatescu a ne atacā, in
adunarea natiōnate de preoti?

Asiā dara, iubita dōmn'a, resbelu si ierasi res-
belu, cāndu Itali'a se va fi constituitu. Astadi sa
fia devis'a fia-cāru italianu: resbelu contra preo-
tiloru incepndu din etatea copilariei pāna in batre-
netie. Cāndu preotii voru fi strimtoriti in locul
care li se cuvine atunci Itali'a nu va portā resbelu
contra nimēni. Cāndu inse este vatamata, cāndu
este amenintata de invasiune inamica, atunci sum
convinsu ca fia-care concetarianu 'si va implini
datoriunt'a.

Alu Diele

G. Garibaldi.

Testulu oficiale alu mesagiului presiedin-
telui republicei francesce care s'a cetitu la 1 Sept.
in siedinti'a adunārei natiōnale:

Demnulu presiedinte alu adunārei natiōnale.

Domnule presiedinte! Primulu meu mesagu
pōte si nu trebuie sa aiba decātu unu obiectu, de
a ve rugā sa filii interpretele meu pre lānga adu-
narea natiōnale si a-i multiami de onōrea ce mi-a
facutu, oferindu-mi cea dintāiu magistratura a repu-
blicei si mai cu sēma dāndu-mi o nōua dovēda
pre inalt'a-i incredere. Dēca e de ajunsu, spre a
meritā acēsta incredere, unu devotamentu absolutu
pentru interesele publice cetezu a spune ca suntu
demnu de dāns'a si multiamescu tutoru partidelorū
din adunarea natiōnale ca s'au uitatu neintielegerile
ce le putea desparti in unele puncte, spre a dā
puterei o fortia mai mare si a-i procurā asfeliu
cele mai mari midilōce de a face binele.

Adunarea pōte comptā ca eu, fiindu cu totulu
alu ei, atātu prin intentiuni cātu si prin durata, me
voiu silī a legā ranele nenorocitei nōstre tieri si a
o face, pre cātu e cu putintia mai iute, mai libera,
bine ordonata, pacificata in intru si in afara, eman-
cipata de invasiunea straina si, ce-va mai multu,
onorata, iubita, dēca se pōte, de natiunile celoru
dōue lumi.

Acēst'a va fi tient'a constatante a siliniiloru
mele, si dēca adunarea natiōnale si eu vomu reesi
a o ajunge, seu celu putienu sa ne apropāmu de
ea, vomu putē, la sfersitulu lucrāriloru nōstre, sa
ne presentāmu fāra sfiela in fat'a tieriei si sa
transmitemu neatinsu pretiosulu depositu ce ne in-
credintia-se.

Termināndu acēstu mesagu ve multiamescu,
domnule presiedinte, de concursulu ce totu-dēun'a

poterile spiritului si ale inimei, in folosulu popo-
rului intregu, iēra nu numai in acelu alu micei sfere
a statului in care s'a nascutu. Sa cautāmu de
inaltarea si intinderea teatrului natiōnale, care este
pāna acum'a in mare parte mai multu unu institutu
de injosire decātu de inaltare morala, si chiaru
astu-feliu precum e, restrānsu numai pentru o mica
parte din poporul intregu... Dēra acēste numai
spre amintire: cāci destulu aru fi de a ne indepartā
de aici cu cunoscenti'a clara a ideei ce ne-au adu-
natu. Ea este destulu de mare si de frumōsa pen-
tru a umplea sufletele nōstre, si midilōcele pentru
implinirea ei suntu tocmai rōdele ce acceptāmu sa
le produca. Cū tōte acēstea, onorata adunare, nu
ne putemu desparti de pre momentulu marelui
barbatu, fāra a cere dela amintirea lui o inveltatura,
o povatire pentru lupt'a ce avemu de luptatu, cāci
este o asemenare ascunsa dara adāncā intre starea
de atunci si acēea, care ne aflāmu, intre lupt'a ce
luptā Stefanu-celu-Mare si acēa pre care trebuie
sā o lupte astadi partea cea buna a poporului ro-
mānu! Erā si atunci cā si acum'a o mare miscare
spre neatārnarea poporului; erau si atunci pericole
cumplete, din intru si din afara, ce amenintiau acēste
scumpe bunuri. Iēta pentru ce, in bucuri'a nespusa
ce umple sufletele nōstre, totu-si simtimu trecāndu
o umbra de durere, precum trecea prio s'afetulu
marelui vitēzu, cāndu intorcēndu-se invingetoriu din
lupte, scia cā-i in ajunulu unoru nōua batalii! Iēta
pentru ce ne adunāmu noi astadi pre momentulu
lui Stefanu-celu-Mare; cāci este o pornire a sulte-
tolu nōstru, care intielegēndu asemenarea stari
de astadi cu starea de atunci, ne impinge a intāri
legaturile naturei pre momentulu acēlui barbatu ce
fu mai puternicu de cātu amenintiāriile tempu-
lui seu. —

(Va urmā.)

amu intemnatu din parte-ve si ve rogu a primi
spressionea inaltei si caldurósei mele consideratiuni.

Presedintele republicei franceze

A. Thiers.

Varietăți.

*** Distingeri, Escelenti'a Sea Parintele nostru Archiepu si Mitropolitu Andreiu au binevoitu a distinge cu prilegiulu jubileului seu de 25 ani in 22 Augustu a. c. cu brâu rosia pre profesorii de teologia: Nicolau Cristea si Dr. Ilariu Puscariu, precum si pre secretariulu consistorialu Nicolau Fratessi, si pre acest'a din urma alu hiotesi de Protodiaconu Archiepiscopo-Metropolitanu in 31 Augustu a. c.

*** (Program'a) Serbărei in memoria lui Stefanu celu Mare la mormentulu acestui erou, in monastirea Putna (Bucovina) in 15/27 si 16/28 Augustu 1871. — Sâmbeta in 14/26 Augustu, 1871: La diece óre ser'a inceputulu serbarei cu priveghiarea religiósă anunziata la intrarea în biserica cu 21 de salve si tragerea tuturor clopotelor sântei monastiri. Oficiulu se implinesce de cinci preoti si unu diaconu. — Ituminatiune solemnă a bisericei si a întregi monastiri. — Domineca, in 15/27 Augustu, 1871: Dela optu pâna la noue óre dimineti'a trei ronduri de salve succesive anuncia adunarea óspiteloru in porticulu festivu: Comitetulu in corpore i binecuvintéza. Siese salve anuncia inceperea sântei liturgie, seversita de siepte preoti si doi diaconi. La priedesna Pré-Cuviosi'a Sea Parintele Egumenu alu monastirei Putna, Arcadiu Ciupercoviciu, tiene o predica corespondentióră hramului bisericescu. Procesiunea la porticulu festivu salata de salve. Dupa descoperirea si sântirea urnei consacrativē epitafiului dómneloru din Romani'a, acelu din Bucovina, a flamurei dómnei Haralambie, a dómneloru din Iassi si a institutulu de bele-arte, domnulu A. D. Xenopolu rostescē cuventarea festiva. Corulu juniloru români intónéze „Imnulu religiosu“, compusu anume de domnulu V. Alexandri, melodi'a de domnulu A. Flechtenmacher. — Se cetescu inscriptiunile de pre daruri. — Procesiunea se întorcē in biserica spre încheerea sântei liturgie. Masa comuna in porticu. Dupa vecernia iluminatiunea monastirei si locu bengalicu pre culmile montiloru din pregiuru — Luni in 16/28 Augustu, 1871: La optu óre dimineti'a junimea academica, diferitii domni reprezentanti, clerulu si autoritatile publice se aduna in porticu si apoi purcedu „in corpore“ la biserica spre a asisti la sânt'a liturgia. Dupa sânt'a liturgia urmédia esirea cu procesiunea pentru aducerea darurilor in biserica. Pré-cuviosi'a Sea Parintele Egumenu alu monastirei da cetire „Cuventulu de ingropatiune la mórtea lui Stefanu celu Mare.“ Conductulu festivu in sunetulu „Bugii“, clopotulu lui Stefanu Voda. Dupa intrarea in biserica parastasu de pomenire. La ingenuchiarea generala cu cetirea rogatiunei de iertatiune corulu intónéza „Imnulu lui Stefanu celu Mare“, facutu anume de domnulu V. Alexandri, melodi'a de A. Flechtenmacher. 40 de salve, cá remintire de monastirile zidite de maritul erou si sunetulu „Bugii“ anuncia asiedierea darurilor pre mormentu. Óspetiu comunu in porticu (agape.) Serbarea se inchide prin unu discursu presidentialu.

*** Ultramontani. Ultramontani organizeza pretutindeni si cu ori-ce ocaziune procesiuni si pelerinagii; acestea sunt prea cunoscute in Belgiu. La Fröbourg, in Elveti'a, serbarea societății Piu (Pius Verein) atrasese mai multu de 2000 de pelerini din cantónele vecine, insa poporatiunea orasiulu a aretu putienu entusiasmu. Predice au fostu rostite de abatele Folletete si de parintele Hilaire, cari au vorbitu cu multa energia contr'a catolicismulu liberale. De aceea au si obtienutu unu succesu de ilaritate nebuna.

La Munichu, archiepiscopulu invitase autoritatile principale a assiste la o procesiune pentru aperiarea de cholera. Primariele a respunsu la acest'a invitare refusându-o si adaugendo ca deca vre-una membru din colegiulu municipal aru aparea la procesiunile obicinuite ei aru assiste numai in calitatea loru de ofiieri de politia.

Acel'a-si archiepiscopu tramisese autoritatiloru comunale din diecesulu seu unu formulariu de întrebări la care erau invitate a raspunde si care constituia unu feliu de ancheta asup'a deprinderiloru religiósē si chiaru asup'a simtieminteloru politice ale administratiloru loru.

Celu mai mare numeru in primari n'a respunsu la cererea episcopale; alții au declarat simplu ca nu aveau a primi instructiuni dela archiepiscopia, si ca n'aveau misiunea de a face politi'a religiósă pre sém'a ei.

*** Putere întrebuintiata ren. Alalta-eri, dice diariulu „la France du Nord“, unu teribilu evenimentu veni sa consterne pre abonati casinulu Bouloungnesur-Mer.

Unu luptatoriu de o fortia rara, numitulu Louis Vignerou, disu omulu-tunu, fórte cunoscutu in totu sudulu Francei si asemenea in Parisu, unde a datu, deca nu ne insielámu, representatiuni la Hipodromu, dá in acestu orasiu asemenea representatiuni. Unu publicu alesu asisti la minunatele-i exercitiuri de putere, spectacululu trebuia sa termine prin'ó lovitura de tunu trasa de pre spatele arculelui.

Proptitu pre piciórele-i viguróse Vignerou pareá mai fórte, mai venjoso decátu totu-déun'a.

Unu ajutoriu puse focu tonulu.

Lovitur'a nu plecã.

Fãra indoiela ostentit de acestu incidinte neprevédutu, Vignerou, cu o lovitura de umeri, schimbã positiunea tonulu.

In acelu momentu detunatur'a întârdiata, nu se scie cum, resuna cu gróza.

Spectatori speriatu vediura atunci pre nenorocitul u luptatoriu remanendu inmarmoritu, clatinându-se si cadiendu gramada, sub greutatea enorma a tunulu.

In zadaru se grabira a-i veni in ajutoriu, erã pré târdiu; capulu furtitu de caderea tonulu, nu presintã decátu unu aspectu informu; corulu gâl-gãia in sânge.

Doctorulu casinulu, alergându indata, nu putu decátu sa constatea mórtea. Cadavrulu fu apoi transportatu la ospiciu prin ingrigirea directiunei casinulu.

Vignerou, care locuia in Parisu, strad'a Wauxhall, erã unulu din cei mai forti ómeni ai Francei, si in versta de 45 de ani.

Lasã moi fãra medii unu copilu de 8 ani.

*** (Curiosã postade amoru) Corabi'a „Atlantida“, care plecã din Sumatr'a spre Lim'a in calea sea fu urmarita necontentitu de unu chitu gigantcu. Marinari totu aseptau, ca chitul in fine se va uri de inaintarea grabnica, dar deusulu nici decátu nu pareá a se oboși. Matrosii doriau sa se scalde in mare, inse de fric'a chitulu nu poteau, deci decisera sa lu prada. Decisiunea se si esecutã numai decátu. Fiindu transportatu chitul pe corabia, ei indata se si apucara a-i desface rândi'a, si in aceea gasira o punga de cauciucu, iera in arést'a o epistolã adresata cátra comandantele corabiei, in care o nevêsta veduva din Londr'a i scrie, ca deca densulu nu-i va respunde de locu prin inmanatoriulu acê-tei scrisori, ea se va maritã dupa altulu. Vi poteti întipui confusiunea comandantelui. Se non e vero e ben trovato.

Concursu.

Pentru ocuparea postulu de capelanu la biserica gr. or. din Sohodolu, protopresviteratulu Zlatn'a de susu, se escrie concursu pâna la 12 Sept. 1871. in urm'a inaltei concessiuni consistoriale dto 10 Iuniu nr. 471. ex. 1871.

Emolumentele suntu:

jumetate din tóte venitele parochiului localu in care se enumera si taxele stolarie indatinate.

Doritori de a ocupã acestu postu de capelanu sa se adreseze la scaunulu protopopescu alu Zlatnei de susu in Câmpeni, cererile sa fia indiestate cu testimoniile de cralificatiune in întielesulu statutulu organicu §. 13 pâna la datulu mai susu.

Câmpeni, 20 Augustu 1871.

Cu contielegerea comitetulu parochiálu,

Ioanu Patiti'a,

(77—2)

protopopu.

Concursu.

Devenindu vacanta statiunea de invetatoriu din comun'a gr. or. Apahid'a in protopresviteratulu Secului, se escrie prin acêst'a concursu pâna in 17 Septembre st. v. a. c. cu care este impreunata urmátorea léfa:

- a) in bani gal'a 120 fl. v. a. dela comuna;
- b) pamentu aratoriu 2 jugere clas'a I;

c) lemne unu stânginu pentru invetatoriu, unulu pentru scóla si cartiru liberu.

Doritori de a ocupã acêsta statiune au a-si asterne suplicele loru la subscribulu pâna la terminulu defiptu, dovedindu ca suntu de religiunea gr. or. cu purtári morali bune, si ca au absolvitu cursulu pedagogicu cu succesu bunu — in fine ca suntu cantareti buni. —

Apahid'a 17 Aug. st. v. 1871.

Cu invoierea comitetulu parochiálu.

Lazaru Maximu,
adm. prot.

(78—2)

Concursu.

Pentru ocuparea statiuniloru invetatoresci vacante din urmátorele comune:

1. Câmpeni la scóla normale pentru clas'a I si II. cu salariu 250 fl. cartiru si lemne.
2. Vidr'a de josu, la scóla triviale cu salariu 200 fl., cartiru, o grãdina, si lemne.
3. Scarisiór'a, salariu 200 fl. cartiru si lemne.
4. Albacu, Parochi'a Arad'a, salariu 200 fl. cartiru si lemne.

Se deschide concursu pâna in finea lui Septembre a. c., doritori de a ocupã aceste statiuni suntu indrumati a tramite concursele instruite conformu statutulu organicu la scaunulu protopopescu in Câmpeni pâna la terminulu defiptu.

Câmpeni, 10 Aug. 1871.

Cu întielegerea comitetelor parochiale.

Ioanu Patiti'a,
protopopu.

(76—2)

Concursu.

La scóla populare elementara gr. or. din Darstele Brasiovului a devenitu vacante postulu invetatorescu, cu care este impreunatu unu salariu anuale de 130 fl. v. a. pre lângã cartiru de locuintia si lemne de focu.

Doritori de a ocupã acêsta statiune suntu positiți, cá recursurile loru, inzestrate cu documentele inaltu prescrise despre cualificatiunea si portarea loru morale si politica — pâna in 12 Octobre a. c. st. v. sa le astérna préonoratulu domnu protopopu Iosifu Baracu in Brasiovu.

Darste in 20 Augustu 1871.

Comitetulu parochiale gr-or. din Darstele Brasiovului
Tom'a Bersanu,
Parochu si presiedinte.

75—3

Concursu.

Pentru ocuparea statiunei vacante de invetatoriu la scóla elementara din parochi'a Sohodolulu Branului, se deschide prin acêst'a concursu, cu terminu pâna la 26-lea Septembre a. c.

Emolumentele suntu 160 fl. v. a. cartiru si lemne. —

Doritori de a ocupã acestu postu, au sa-si astérna subscribulu concursele loru bine instruate, — pâna la terminulu de susu, iera cei ce voru probá ca sciu si cântarile bisericesci, voru avea preferintia.

Zernesti 26 Augustu 1871.

Ioanu Metianu,
Protop.

Concursu.

Pentru ocuparea vacantei parochie Arini si fili'a Iaresiu, in protopresbiteratulu Heggigului, statatóre de 96 familii, se escrie Concursu pana Dumineca in I-lea Septembre a. c. in care dñ va fi si alegerea de parochu.

Emolumentele suntu:

- 1) Cas'a parochiála cu stura si gradin'a de legumi.
- 2) Venitulu stolarie, si dela tóta famili'a cate un'a ferdela bucate, grau, cucuruзу séu secara.
- 3) Portiune canonica 5 locuri, araturi de 51 ferdele semanatura si vnu fenatiu de unu caru de fenu.

Doritori de a ocupã acêst'a statiune au se ascérna Concursule loru instruite in sensulu Statutulu Organicu la Scaunulu protopopescu in Brasiovu pana la terminulu defiptu.

Brasiovu in 1 Augustu 1871.

Cu contielegerea Comitetulu parochiálu.

Ioanu Petricu.

(3—74)

Protopopu.

Burs'a de Vien'a.

Din 1/13 Septembre 1871.

Metalicele 5%	58 90	Act. de creditu	289 30
Imprumut. nat. 5%	68 95	Argintulu	118 75
Actiile de banca	764	Galbinulu	5 70